

Magyari Barna

Arany János álma

mondat-sövényre
fut fel a lelkem
asszonyt becézek
a papír-kertben

formás bájakon
érlelő sorok
egy kosár titkot
osonva hozok

világkínjait
juhok közt zengve
szavait Sinka
tereli egybe

makacsság jön fel
emberi szintre
rögeszmét kongat
Simonyi Imre

versek csuklóján
pulzál Csoóri
csakis emberül
érdemes szólni

s közelebb bújva
Nagyszalontához
vigaszt álmodik
bús Arany János

MAGYARI BARNA (1965) költő, kulturális kutató. Legutóbbi kötete: *A lét horizontja* (Antológia, 2013).

Lapról lapra

nem sétál szabadon nő
ha az elme túl sötét
helyette az állítmány
rak pár csillagot föled

tudatodban a vers-hold
tompá rímmel simogat
máskor meg léha inger
kaparja a sejtfalet

mondatoknak díványán
lelkes életkép fog át
máskor meg a valónál
egy-két szókép mostohább

megy az emlék az élmény
lapról lapra andalog
és maroknyi múlt-csiríz
önmagammá összefog

Mondatzörejek

mivel te itt vagy
meleg van nagyon
betűket izzad
a papírlapom

itt ez a férfi
használja eszét
mondatzörejek
szűrődnek feléd

szó-bitumenen
kopog a téma
millió sejtem
lényedhez lép ma

nem lankad kedvem
munkám van még itt
rajtad az édent
dúdolom végig

Papír-füvön betű-harmat

a természet suhancai
az ősz dekoltázsát lesik
míg én mosolyaid között
elsétálok pár ingerig

létezésed nő ciklonja
a szívembe könnyen elért
fölingerelt ember-sejtek
kifeszítik a szenvedélyt

korán ébred ma a lelkem
papírfüvön betű-harmat
könnyen bejön most az öröm
egész lényem Téged hallgat